

ändrad lydelse af § 7 i kongl. förordningen om kyrkostämma samt kyrko- och skolråd af den 21 mars 1862 i syfte att erhålla en i lag stadgad grund för rösträtten mellan stad och land, afsedd att gälla der stads- och landsförsamling eller delar deraf äro i kyrkligt afseende förenade.

Stockholm den 26 januari 1899.

Aug. Pettersson,
Österhanninge.

N:o 64.

Af herr **K. E. Holmgren** i Hillebola, om ändring af 56 §
bankoreglementet.

Granskningen af riksbankskontorens i orterna räkenskaper och förvaltning verkställes på grund af stadgandet i § 56 mom. 1 i bankoreglementet genom fyra personer, af hvilka Riksdagens kamrar utse hvardera två jemte lika antal suppleanter för dem. Någon annan föreskrift om dessa val än den i bankoreglementet meddelade finnes icke.

Det nuvarande sättet för val af ifrågavarande revisorer kan i vissa fall anses mindre lämpligt och medför flera olägenheter, hvilka ökas i den mån afdelningskontorens antal växer. Inom kamrarne äro för det stora flertalet af ledamöterna förhållandena vid afdelningskontoren mindre kända, och svårigheten att bedöma personers lämplighet till befattning som revisor kan lätteligen förorsaka, att mången riksdagsman undandraget sig deltaga uti dylika val, hvilka ock, enligt hvad erfarenheten synes gifva vid handen, i allmänhet ej följts med någon särskild uppmärksamhet och icke utan skäl torde hafva ansetts ganska besvärliga och tidsödande för kamrarne. Så t. ex. finner man af kamrarnes protokoll, att antalet uti ifrågavarande

val deltagande nedgått till 17 röster. Svårigheten att erhålla personal-kännedom och den omständigheten att valen förrättas samtidigt inom hvardera kammaren hafva till och med föranledt, att afliden person någon gång ifrågakommit att väljas till revisor, eller att dertill utsetts person, som af särskilda omständigheter ej bort till erhållande af dylikt uppdrag ifrågakomma, hvarjemte inträffat, att båda kamrarne med sitt val fallit på samma person, eller ock att den ene utsett till suppleant den, som af den andre blifvit vald till ordinarie revisor.

Med afseende härpå och då den tid icke är aflägsen, då riksbankskontorens i orterna antal kommer att uppgå till 23, synes det mig böra tagas i öfvervägande, huruledes för undvikande af de olägenheter, som uppstått vid begagnandet af det nuvarande valsättet, någon annan form för val af revisorer vid riksbankens afdelningskontor skulle kunna åstadkommas.

1891 års Riksdag afslog ett då genom enskild motionär framställt förslag att öfverlemna bestyret med val af revisorer vid riksbankskontoren åt bankoutskottet; såsom skäl för afslag framhölls bland annat, dels att bankoutskottet icke kunde ega större person-kännedom än Riksdagens kamrar, dels att utskottet, hvilket är sammansatt af lika många ledamöter från hvardera kammaren, vid något tillfälle skulle komma att genom lottning afgöra revisorsvalen.

Deremot synes det mig, att Riksdagen borde kunna vara benägen att ordna denna valfråga så, att hvardera kammaren utser en af 24 personer bestående nämnd, åt hvilken valet af kammarens revisorer öfverlåtes.

Emot ett sådant tillvägagående kan den befogade anmärkningen göras, att derigenom ej förekommes det eventuella, att begge kamrarnes valmän med sitt val falla på samma person. Det är därför jag anser det vara lämpligast, att i så fall endera kammarens valmän förnya sitt val i den eller de senares ställe, och jag kan icke finna något hinder för Andra Kammarens valmän att åläggas detta förökade besvär.

Under åberopande af hvad sålunda anförts, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen må besluta, att § 56 mom. 1 i nu gällande bankoreglemente skall erhålla följande ändrade lydelse:

Hvarje afdelningskontors räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra af Riksdagen valda revisorer, af hvilka hvardera kammaren genom en inom densamma utsedd nämnd af tjugufyra personer väljer två jemte lika antal suppleanter för dem. Skulle en

och samma person blifva utsedd till revisor eller suppleant af båda nämnderna, skall Andra Kammarens nämnd inom tre dagar derefter utse annan person för den eller de sålunda valde.

Stockholm den 26 januari 1899.

K. E. Holmgren.

N:o 65.

Af herr **N. Åkesson**, om ökad anslag för inköp af remonter till arméns behof m. m.

I enlighet med nya härordningen ökas alltjemt statsverkets behof af remonter till krigsmagtens bruk. Det torde vara af stor vigt för staten att kunna inom rikets gränser fylla detta behof. Hittills har detta låtit sig göra till nuvarande priser, eller lägst 500—högst 900 kronor. Det synes mig dock, som skulle fara vara för handen, att för framtiden så ej skulle blifva förhållandet.

Vid remontuppköpen år 1896 upphandlades till statsverket genom remonteringsstyrelsen 386 remonter. Af dessa köptes ej mindre än 236 i Malmöhus län. Det län, nemligen Kristianstads, som närmast Malmöhus län sålt de fleste, hade ej afytttrat mer än 36 stycken. Häraf framgår oemotsägligt, hvilken ojemförligt större betydelse hästafveln inom Malmöhus län har för fyllandet af statsverkets remontbehof i jemförelse med öfriga läns hästafvel. Med anledning häraf tillåter jag mig framhålla de numera i detta län rådande förhållandena inom hästafveln.

Allt intill senaste åren har häststocken inom Malmöhus län varit genomgående ädel, under det hästar af kallblodigt slag endast undantagsvis uppfödts. Sedan början af nittioalet eller omkring tiden för antagandet af nya härordningen har en förändring häruti egt rum. Det